

15. juni 2008

I henhold til Landstingets forretningsorden § 36, stk. 1 fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Landsstyret:

1. Det er almindelig kendt, at mange bygdeforbrændingsanlæg ikke virker. Dette faktum, at der forbrændes affald i det fri, har store miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser. Landsstyret bedes redegøre for alle de kendte miljø- og sundhedsmæssige konsekvenser. Ligeledes ønsker jeg at vide, hvad Landsstyret gør for at sikre, at kommunerne løfter opgaven m.h.t. forbrændingsanlæg i bygderne?
2. Skal det ifølge Landsstyret have konsekvenser for kommunerne i det omfang de ikke løfter ansvaret for den kommunale affaldshåndteringsforpligtigelse og i givet fald hvilke, og ud fra hvilke præmisser?
3. Hvor mange bygder er uden aktivt forbrændingsanlæg per dags dato? Herunder ønskes redegjort hvor mange bygder der brænder affald af i det fri.
4. På hvilken niveau ligger udledning af diverse giftige stoffer fra affaldsforbrænding fra dumper i forhold til internationale krav? Hvilke konsekvenser kan overskridelse af grænseværdierne medføre for lokalbefolkning de enkelte steder? Herunder redegørelse om alle de sundhedsmæssige konsekvenser dumper tæt ved lokalsamfund kan medføre.
5. Landsstyremedlemmet oplyste ved et samråd med udvalget for miljø pr. 6. marts, at der da var en arbejdsgruppe i gang, der skal se på om man kan sejle fra by til by og indsamle jern- og storskrot. Landsstyremedlemmet var i gang med at finde ud af status på arbejdet. Har Landsstyremedlemmet fået en klar melding om resultatet heraf – og i så fald, hvad blev der konkluderet?
6. Fremkommer der i forbindelse med Landsstyrets forslag til FFL 2009 et forslag til finansiering af affaldshåndteringen i byer og bygder?

Begrundelse:

Sneen er så småt ved at være smeltet og sommeren ligger for døren. Man kan ane grønt græs og høre fuglene kvitre. Hvor er det bare skønt, at leve i verdens ”reneste Ø”, hvor vi lever i pagt med naturen. Det er i hvert fald det vi til dels markedsfører Grønland på. Det er da også til dels rigtigt, når vi kommer ud i naturen væk fra de lokale anlæg.

Jeg har lige været i Kangerlussuaq. Dumpen, hvor skrald åbent bliver forbrændt, ligger i det fri, ca. 200 meter væk fra bygden og der flyder rundt med småt løst affald over hele landskabet – som i øvrigt ellers er et smukt område. Skrald! Er det dét vi gerne vi være kendt for? Hjemsted for skrald og giftige stoffer, og som muligvis gør lokalbefolkningen syge?

Kangerlussuaq som er omgivet af fantastisk smuk natur og som er rig på rensdyr og moskus. Turismen i Kangerlussuaq som bidrager positivt til indtægterne i kommunen, ligesom turisterne gør, at vi har kunder vi bl.a. kan afsætte vores husflidsprodukter til.

Nu har jeg brugt Kangerlussuaq som et eksempel, men problemet findes overalt i Grønland. Hvert år kommer debatten lokalt de enkelte steder. Dog er det minimalt hvad der udføres fra de offentliges side for at have en acceptabel affaldshåndtering. Er det ikke tid til, at Grønlands Hjemmestyre tager ansvaret til forbedringen af vores forbrændingsanlæg i bygderne og de mindre byer?

Jeg er vidende om, at det er de enkelte kommuner, der har ansvaret for etablering, drift og vedligeholdelse af bygdeforbrændingsanlæggene. Men som vi kan se, så er der en del forbrændingsanlæg der ikke er i drift. Det er på tide, at der bliver handlet fra Landsstyrets side.

Marie Fleischer
Løsgænger